

DERINIMO PAŽYMA

**Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos asmenų perkėlimo į Lietuvos Respubliką įstatymo įgyvendinimo“ projekto
(toliau – Nutarimo projektas)
(TAIS Nr. 19-6288)**

Eil. Nr.	Institucijos, su kuria derinta, pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos nebuvo atsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies
1.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	<p>1. Asmenų perkėlimo į Lietuvos Respubliką įstatyme (toliau – įstatymas) numatyta parama integracijai savo prigimtimi ir tikslais laikytina socialine parama. Pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad atskiros socialinės paramos rūšys, asmenys, kuriems skiriama socialinė parama, socialinės paramos skyrimo ir mokėjimo pagrindai, sąlygos, dydžiai pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją gali būti nustatyti tik įstatymu (inter alia 2004 m. kovo 5 d., 2014 m. balandžio 14 d. nutarimai), o Konstitucijos 52 str. nurodytų santykių atveju poįstatyminiu teisiniu reguliavimu negalima nustatyti asmens teisės į socialinę paramą atsiradimo sąlygų, taip pat riboti šios teisės apimtį. Atsižvelgiant į tai, nutarimo projektu siekiami tikslai, kiek projekto nuostatomis siekiama reglamentuoti paramos integracijai dydžius, papildomas skyrimo sąlygas, paramos integracijai nutraukimo sąlygas ar paramos integracijai grąžinimo atvejus, turėtų būti nustatomi įstatymo lygmeniu.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Asmenų perkėlimo į Lietuvos Respubliką įstatymo (toliau – Įstatymas) 3 straipsnio 4 dalyje yra nustatyta, kad valstybės parama perkeliamųjų asmenų integracijai (toliau – parama integracijai) teikiama atsižvelgiant į perkeliamojo asmens poreikius ne ilgiau kaip 24 mėnesius nuo jų įrašymo į perkeliamųjų asmenų sąrašą dienos, <u>vadovaujantis Vyriausybės nustatyta tvarka</u>. Perkeliamajam asmeniui Įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1–4 ir 7 punktuose nurodytos išmokos iš integracijai įgyvendinti skiriamų lėšų mokamos ne ilgiau kaip 18 mėnesių nuo sutarties dėl paramos integracijai teikimo tarp perkeliamojo asmens ir integracijos operatoriaus pasirašymo dienos, <u>vadovaujantis Vyriausybės nustatyta tvarka</u>.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad asmenims, įgijusiems perkeliamojo asmens statusą, valstybės skiriama finansinė parama bus tikslinė, t. y. bus skirta padėti perkeliamesiems asmenims, atvykusiems iš humanitarinės krizės ištiktos užsienio valstybės ar jos dalies, integruotis Lietuvoje. Be to, ši parama bus skirta tik ribotam laikui, ne daugiau kaip 18 mėnesių. Parama integracijai bus teikiama vadovaujantis perkėlimo principais ir atsižvelgiant į perkeliamojo asmens poreikius (Įstatymo 3 straipsnio naujos numeracijos 4 dalis).</p> <p>Taip pat atsižvelgiant į valstybės paramos teikimą prieglobsčio gavėjams (parama integracijai teikiama Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka)</p>

			patirtį ir dinamikos nenuspėjamumą, kai humanitarinė krizė gali ištikti bet kurią valstybę, būtinybės turėti teisinio reguliavimo lankstumą bei siekiant skubiai reaguoti į besikeičiančią situaciją, manytina, kad paramos integracijai dydžius, papildomas skyrimo sąlygas, paramos integracijai nutraukimo sąlygas ar paramos integracijai grąžinimo atvejus turėtų nustatyti Lietuvos Respublikos Vyriausybė.
2.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	3. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatyme nenumatyti įgaliojimai Vyriausybei nustatyti perkeliama asmens statuso suteikimo ir panaikinimo tvarką. Pastebėtina, kad pačiame Įstatyme (IV skyriuje) nustatytos esminės perkeliama asmens statuso suteikimo sąlygos, todėl Įstatyme nustatytas reguliavimas gali būti vertinamas ir kaip įpareigojantis prašymus dėl perkeliama asmens statuso suteikimo svarstyti Įstatymo ir Viešojo administravimo įstatymo bei jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka. Šiuo aspektu, esant įgyvendinamojo teisės akto lygio reguliavimo poreikiui, įstatyminis reguliavimas turėtų būti skubiai taisomas, o Vyriausybei suteikiami aiškūs įgaliojimai reglamentuoti šiuos klausimus.	Atsižvelgta iš dalies. Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“, 16 punkte nustatyta, kad kai sprendžiami klausimai pagal tam tikro subjekto teisės aktuose nustatytą kompetenciją, preambulėje gali būti nurodomi veiksmų tikslai. Atsižvelgdami į tai, manome, kad Vyriausybė, siekdama tinkamai įgyvendinti Įstatymo nuostatas, turi teisę tvirtinti atitinkamas tvarkas, todėl patikslinta nutarimo projekto preambulė. Atkreiptinas dėmesys, kad analogiškais atvejais (pvz., Vyriausybės 2013 m. balandžio 3 d. nutarimu Nr. 280 „Dėl Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentų rengimo tvarkos aprašo patvirtinimo“) buvo priimtas tvarkos aprašas, nors teisinis pagrindas ir nebuvo tiesiogiai nurodytas Įstatyme.
3.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	4.7. Kartu pastebėtina, kad Įstatymo 7 str. 3 d. aiškiai apibrėžta, kokiais atvejais asmeniui gali būti skirtos pašalpos, kompensacijos ir išmokos (piniginė parama). Atsižvelgiant į tai, Aprašas neturėtų plėsti piniginės paramos atvejų rato (pvz., Aprašo 16.8, 24 p.), kadangi, tais atvejais, kai Įstatymo 7 str. 3 d. kalbama apie pagalbos gavimą, turėtų būti asmeniui teikiama nemateriali pagalba (finansuojama paramos integracijai lėšomis).	Neatsižvelgta. Įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 2 punkte yra nustatyta, kad perkeliama asmuo turi teisę gauti mėnesinę išmoką būtiniausioms reikmėms (maistui, drabužiams, higienos reikmėms, kelionėms visuomeniniu transportu, gyvenamojo būsto nuomai ir sumokėti už komunalines paslaugas), kurios dydis priklauso nuo perkeliama asmens šeimos narių ir (ar) jo globojamų nepilnamečių vaikų skaičiaus. Atsižvelgiant į tai, kad ne visais atvejais perkeliama asmuo iš karto galės apsigyventi

			<p>išsinuomotame būste (jei perkeliamųjų asmenų integracijos operatoriui (toliau – integracijos operatorius) tarpininkaujant, nepavyks perkeliamajam asmeniui išsinuomotuoti gyvenamojo būsto), jis bus apgyvendinamas integracijos operatoriaus suteiktose patalpose, o gyvenamųjų patalpų nuomos mokesčio dalies kompensacija bus mokama tik sudarius gyvenamųjų patalpų nuomos sutartį. Ši kompensacija (išmoka) Valstybės paramos perkeliamųjų asmenų integracijai teikimo ir perkėlimo į Lietuvos Respubliką išlaidų atlyginimo valstybei tvarkos apraše (toliau – Aprašas Nr. 1) detalizuota atskiru papunkčiu.</p> <p>Įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 6 punkte yra nustatyta, kad perkeliamasis asmuo iš integracijos lėšų turi teisę gauti paramą lietuvių kalbos mokymuisi, t. y. jis gali lankyti lietuvių kalbos kursus, už kuriuos sumoka integracijos operatorius, arba lankyti lietuvių kalbos kursus savarankiškai ir gauti išlaidų atlyginimą. Pažymėtina, kad Įstatymas nustato, kad parama integracijai turi būti teikiama atsižvelgiant į perkeliamojo asmens individualius poreikius, todėl asmuo turi turėti teisę pasirinkti lietuvių kalbos mokymosi galimybes.</p>
4.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.1. Aprašo 3 p. antrosios pastraipos nuostatos nelaikytinos Aprašo reguliavimo dalyku. Analogiškai ir Aprašo 4 p. nuostatos, kaip reglamentuojančios vėlesnę nei perkeliamo asmens statuso suteikimas, stadiją ir klausimus.	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Nutarimo projektu tvirtinamo Perkeliamojo asmens statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas Nr. 2) 1 punkte nustatyta, ką reglamentuoja Aprašas Nr. 2, o Aprašo Nr. 2 3 punkto antrosios pastraipos nuostatos patenka į Aprašo Nr. 2 reguliavimo sritį.</p>
5.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.2. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Įstatymo 6 str. 3 d. ir 7 str. 4 d. konstruojama besąlyginė teisė gauti (ir netekti) dokumentą(-o), patvirtinantį(-čio) ar suteikiantį(-čio) teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, siejant tai išimtinai su perkeliamojo asmens statuso turėjimu. Atsižvelgiant į tai, manytina,	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 2 straipsnio 6 dalį įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ normos, reglamentuojančios leidimus gyventi Lietuvos Respublikoje, santykiams, susijusiems su užsieniečių</p>

		<p>kad dokumentas, patvirtinantis ar suteikiantis teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje turėtų būti išduotas vien tik sprendimo dėl perkeliama asmens statuso suteikimo ir jo priėmimo metu atliktų procedūrų pagrindu (Aprašo 4 p.). Atsižvelgiant į tai, Aprašo 4 p. nuostatos galėtų būti vertinamos kaip apribojančios teisę ir nustatančios papildomas sąlygas (nesant įstatyminio pagrindo), kadangi suponuotų likusių įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ sąlygų taikymą. Šiame kontekste kyla ir Aprašo 23 p. pirmosios pastraipos nuostatų pagrįstumo ir proporcingumo klausimas, įvertinant ir perįgaliojimo ministrui reguliuoti atitinkamus santykius galimybę.</p> <p>Aprašas neįvertina, kad ne visais atvejais asmeniui bus reikalingas leidimas nuolat gyventi Lietuvoje, asmuo gali būti nesuinteresuotas gyventi Lietuvoje pasibaigus integravimosi laikotarpiui ir jam leidimas nuolat gyventi Lietuvoje pasibaigus perkeliama asmens statusui būtų neaktualus.</p> <p>Taip pat 1 mėnesio nustatymas kvestionuotinas ir atitikimo Įstatymo 7 str. 4 d. aspektu, kadangi teisę gauti dokumentą, patvirtinantį ar suteikiantį teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, yra apribota Įstatyme tik perkeliama asmens statuso turėjimo laikotarpiu, o ne kažkoku kitu terminu ar sąlyga.</p>	<p>perkėlimu iš humanitarinės krizės ištiktos užsienio valstybės ar jos dalies į Lietuvos Respubliką nuolat gyventi ir šių užsieniečių integracija, taikomos tiek, kiek jų nereglamentuoja Įstatymas.</p> <p>Įstatymas nenumato, kad perkeliama asmens statusą turinčiam asmeniui automatiškai išduodamas teisę nuolat gyventi patvirtinantis ar suteikiantis dokumentas.</p> <p>Įstatymas nereglamentuoja leidimo gyventi išdavimo sąlygų, dėl to jų taikymo tvarka aptariama Apraše Nr. 2. Pareiga kreiptis dėl dokumento, patvirtinančio arba suteikiančio užsieniečiui teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, gavimo nustatyta Įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje. Atvejai, kada asmeniui nebus reikalingas leidimas nuolat gyventi, yra įvertinti Apraše Nr. 2: tai atvejai, kai perkeliama asmuo turi Lietuvos Respublikos pilietybę arba atvejai, kai perkeliama asmuo turi teisę kreiptis dėl dokumento, patvirtinančio teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje.</p> <p>Reikėtų vertinti visas Įstatymo nuostatas kompleksiškai, o ne kiekvieną atskirai. Pareiga kreiptis dėl dokumento, patvirtinančio arba suteikiančio užsieniečiui teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, gavimo nustatyta Įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje.</p>
6.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.3. Aprašo 5 p. siūlome konstruoti ne per „pateikimą“, bet per „priėmimą“, kadangi Vyriausybė negali kontroliuoti ir valdyti asmenų elgesio ir valios (teikimo).	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Vyriausybė nustato prašymų dėl perkeliama asmens statuso suteikimo pateikimo laikotarpį. Taigi Aprašo Nr. 2 5 punkto formuluotė atitinka minėtame Įstatyme vartojamas formuluotes, kuriomis siekiama nustatyti asmeniui pareigą pateikti prašymą, o ne institucijos pareigą priimti dokumentus.</p>
7.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.6. Aprašo 20 p. antrosios pastraipos nuostatos turėtų būti įtvirtintos Įstatyme.	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatyta, kad Migracijos departamentas priima sprendimus dėl</p>

			kelionės į Lietuvos Respubliką dokumento išdavimo perkeliamesiems asmenims, neturintiems kelionės dokumento.
8.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.8. Aprašo 24 p. nuostatos netiksliai atkartoja Įstatymo 6 str. 3 d. jau nustatytą reguliavimą, neįvertinant atvejo, kai asmuo turi teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje kitu įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatytu pagrindu.	Neatsižvelgta. Pagal Aprašo Nr. 2 24 ir 25 punktus dokumentas, patvirtinantis arba suteikiantis užsieniečiui teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, būtų panaikinamas tik tuo atveju, jei perkeliama asmuo nepateiktų duomenų, kad turi teisę nuolat gyventi įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatytu pagrindu (pagal Aprašo Nr. 2 nuostatas, šiuos duomenis perkeliama asmuo turi nurodyti prašyme išduoti dokumentą, patvirtinantį ar suteikiantį užsieniečiui teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje).
9.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.11. Lieka neaiškus tikslingumas Aprašo 31 p. nurodyti įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 103 ¹ str., kadangi sprendžiamas leidimo nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje klausimas. Kartu, atsižvelgiant į 5.2 p. dėstomą pastabą, manytina, kad Aprašo 31 p. nuostatų apskritai turėtų būti atsisakyta.	Neatsižvelgta. Pagal Įstatymo 7 straipsnio 4 dalį perkeliameji asmenys turi teisę gauti dokumentą, kuris <i>patvirtina</i> arba suteikia užsieniečiui teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje. Pagal įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 2 straipsnio 25 ¹ dalį ir 99 straipsnio 1 dalį dokumentai, <i>patvirtinantys</i> užsieniečiui teisę gyventi Lietuvos Respublikoje – teisės gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimas arba Sąjungos piliečio šeimos nario leidimo gyventi šalyje kortelė. Šie dokumentai skelbiami negaliojančiais pagal įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 103 ¹ straipsnį. Žr. argumentus dėl 5.2 punkte dėstomos pastabos įvertinimo.
10.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.12. Aprašo 32 p. numato atitinkamo registro steigimą. Atkreipiame dėmesį kad registrai turėtų būti steigiami Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nustatyta tvarka, o nagrinėjamu atveju, esant tam poreikiui, turėtų būti steigiamas valstybės registras.	Neatsižvelgta. Aprašo Nr. 2 32 punkte nurodytas Sprendimų dėl perkeliamojo asmens statuso registras yra dokumentų registras, kurio sąvoka apibrėžta Dokumentų tvarkymo ir apskaitos taisyklių, patvirtintų Lietuvos vyriausiojo archyvaro 2011 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-118 „Dėl

			Dokumentų tvarkymo ir apskaitos taisyklių patvirtinimo“, 5 punkte. Šiuo atveju tai dokumentų registravimo ir apskaitos dokumentas, o ne Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo 2 straipsnio 6 dalyje apibrėžtas registras.
11.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.13. Aprašo 1 priede, siūlome įvertinti, ar neturėtų būti numatomas ir duomenų apie kitus Įstatymo 4 str. 1 d. 4-5 p. nurodytus asmenis pateikimas (ne tik apie tėvus).	Neatsižvelgta. Duomenys apie kitus Įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 4-5 punktuose nurodytus asmenis pateikiami Aprašo Nr. 2 1 priedo 2 punkte.
12.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	5.14. Lieka neaišku, kaip Aprašo 1 priedo 6 klausimas, ta apimtimi, kiek klausiama ir apie kitą nei Įstatymo 5 str. 1 ir 2 d. nurodyti teistumą ar kitus nusikaltimus, susijęs su atitikimo Įstatymo 5 str. nustatytiems reikalavimams tikrinimu. Analogiškai ir dėl informacijos apie bausmės skyrimą/atlikimą teikimo.	Neatsižvelgta. Į Aprašo Nr. 2 1 priedo 6 klausime pateiktą informaciją atsižvelgiama vertinant, ar asmens, pateikusio prašymą, gyvenimas Lietuvos Respublikoje gali kelti grėsmę viešajai tvarkai (t. y., ar nėra Įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nustatyto perkeliamojo asmens statuso nesuteikimo pagrindo).
13.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	6.1. Aprašo 4, 5, 8 p. turėtų būti vartojamas Aprašo 1 p. apibrėžtas sutrumpinimas „atvykimo išlaidos“.	Atsižvelgta iš dalies. Aprašo Nr. 2 1 punkte nurodytas trumpinys apima tik perkeliamojo asmens atvykimo iš humanitarinės krizės ištiktos valstybės ar jos dalies į Lietuvos Respubliką išlaidas ir neapima kitų Aprašo Nr. 2 1 punkte nurodytų išlaidų, siekiant tą aiškiau atspindėti, patikslintas Aprašo Nr. 2 1 punktą.
14.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	6.3. Be to, 2 mėnesių termino nustatymas Aprašo 8 p. gali būti vertinamas kaip Įstatymo garantuojamos teisės naikinimo sąlyga, nes terminą praleidęs asmuo netektų Įstatyminės garantijos į išlaidų atlyginimą, nors Vyriausybė turi nustatyti tik tvarką (procedūras).	Atsižvelgta iš dalies. Įstatymas garantuoja teisę gauti išlaidų atlyginimą, o Vyriausybė turi teisę nustatyti tvarką ir procedūras, t. y. nustatyti, koku būdu, kokiais terminais, kokie dokumentai turi būti pateikti. Būtent prašymo dėl išlaidų išnagrinėjimo termino nustatymas ir yra procedūrinės nuostatos. Nenustačius konkrečios tvarkos ir terminų, perkeliameji asmenys galėtų teikti prašymus dėl išlaidų kompensavimo ir po 10 metų, kas visiškai neatitinka jokių protingumo kriterijų.

			Atsižvelgiant į pastabą, Perkeliamųjų asmenų išlaidų, susijusių su perkėlimu iš humanitarinės krizės ištiktos užsienio valstybės ar jos dalies į Lietuvos Respubliką, apmokėjimo ir atlyginimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas Nr. 3) 8 punkte nurodytas 2 mėnesių terminas pailgintas iki 1 metų.
15.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (2019-05-28 raštas Nr. (1.6E) 2T-486)	6.5. Aprašo 10.1.4 p. neįvertina atvejų, kai atitinkamas uostas ar stotis būtų už miesto teritorijos ribų ar būtų vykstama iš gretimų miesto teritorijai gyvenamųjų vietovių. Siūlome įvertinti, ar nebūtų tikslingesnis naudojimosi taksi automobiliu kompensuojamų kilometražo išlaidų nustatymas. Tuo pačiu būtų išvengta ir mieste bei ne mieste gyvenančių asmenų nevienodo traktavimo klausimo.	Atsižvelgta iš dalies. Aprašo Nr. 3, 8.4 punkte (buvęs 10.1.4 punktas) vietoj siūlymo kompensuoti vykimo automobiliu taksi išlaidas pagal kilometražą pasirinktas praktiškesnis kompensavimo matas – tai maksimalios sumos nustatymas (iki 30 eurų) kompensuoti patirtas išlaidas.
16.	Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (2019-05-31 raštas Nr. (1.1.5-141) 10-3609)	2. Taip pat atsižvelgiant į tai, kad įstatymas nenustatė nei ligų, kurios gali kelti grėsmę žmonių sveikatai, sąrašo, nei tokių ligų kriterijų, nei įpareigojo ligų sąrašą ar jų kriterijus tvirtinti kurią nors valstybės instituciją, asmens turėtų būti klausama, ne kokiomis ligomis, kuri (-ios) gali kelti grėsmę žmonių sveikatai, jis serga, o prašoma nurodyti ligas, kuriomis jis serga. Tokiu būdu įvertinimas dėl grėsmės žmonių sveikatai būtų pavedamas ne pačiam asmeniui, o kompetentingai institucijai. Siūlytina papildyti statuso aprašą nuostata, kas vertina, ar asmens gyvenimas Lietuvos Respublikoje gali kelti grėsmę žmonių sveikatai (pvz., Leidimų laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje užsieniečiams išdavimo, keitimo, panaikinimo, taip pat įvertinimo, ar santuoka, registruota partnerystė, įvaikinimas ar įmonė yra fiktyvūs, tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2005 m. spalio 12 d. įsakymu Nr. 1V-329, 71.6 p. nustatyta, kad atsakingas <i>Migracijos departamento valstybės tarnautojas</i> privalo	Neatsižvelgta. Manome, kad nesant patvirtintų teisės aktų dėl ligų, kurios gali kelti grėsmę žmonių sveikatai, sąrašo, ši informacija turėtų būti teikiama vadovaujantis protingumo kriterijumi, prireikus – konsultuojantis su kompetentingomis institucijomis. Neatsižvelgta. Manome, kad Vyriausybės nutarime neturėtų būti nustatyti detalūs Migracijos departamento valstybės tarnautojų veiksmai, šie veiksmai gali būti reglamentuojami žemesnės galios teisės akte (pvz., Migracijos departamento direktoriaus įsakymu patvirtintoje instrukcijoje).

		„jeigu užsienietis prašyme išduoti arba pakeisti leidimą nurodė, kad serga liga (-omis), kuri (-ios) gali grėsti žmonių sveikatai, – patikrinti, ar užsieniečio nurodyta liga (-os) pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus yra liga (-os), kuri (-ios) gali grėsti žmonių sveikatai“).	
17.	Lietuvos Respublikos finansų ministerija 2019-05-29 raštas Nr. ((1.15 E-0202)-5K-1909096)-6K-1902974	Mūsų nuomone, išlaidoms, susijusioms su valstybės parama perkeliamųjų asmenų atvykimui į Lietuvos Respubliką, pirmųjų dokumentų perkeliamesiems asmenims Lietuvos Respublikoje išdavimui ir perkeliamųjų asmenų integracijai padengti pirmiausia turėtų būti naudojami Užsienio reikalų, Vidaus reikalų ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijų tam tikslui suplanuoti valstybės biudžeto asignavimai ir tik jų nepakankant – Vyriausybės rezervo lėšos, todėl siūlome patikslinti Perkeliamųjų asmenų išlaidų, susijusių su perkėlimu iš humanitarinės krizės ištiktos užsienio valstybės ar jos dalies į Lietuvos Respubliką, apmokėjimo ir atlyginimo tvarkos aprašo 3 punktą ir redaguoti jį taip: „Apraše numatytos išlaidos perkeliamesiems asmenims apmokamos arba atlyginamos iš valstybės biudžeto lėšų.“	Neatsižvelgta. Perkeliamųjų asmenų iš humanitarinės krizės ištiktų užsienio valstybių ar jų dalių atvykimo išlaidos į Lietuvą negali būti tiksliai suplanuotos ir numatytos iš anksto pagal savo pobūdį, nes humanitarinė krizė gali įvykti staiga, neplanuotai ir gali apimti vieną arba keletą šalių, todėl lėšų poreikis, esant skirtingoms situacijoms gali būti labai skirtingas. Be to, atkreipiame dėmesį, kad ateinančių metų valstybės biudžeto projektas pradedamas rengti einamųjų metų II ketvirtį, todėl biudžeto projekte turėtų būti numatyti ir asignavimai perkeliamųjų asmenų iš humanitarinės krizės ištiktų užsienio valstybių ar jų dalių į Lietuvą atvykimo išlaidoms apmokėti, tačiau pateikti lėšų poreikį iš anksto būtų neįmanoma, nes situacija užsienio šalyse gali dinamiškai ir netikėtai keistis.

 Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius